ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם
וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ
כי אם שמר תשמרון את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם
לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת
בכל דרכיו ולדבקה בו והוריש יהוה את כל
הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
ועצמים ממכם כל המקום אשר תדרך כף
רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן
הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם
לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם
יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
תדרכו בה כאשר דבר לכם
ראה אנכי נתן לפניכם היום
ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו אל
מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם
היום והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה
אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים
אשר לא ידעתם והיה כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר
גרזים ואת הקללה על הר עיבל הלא המה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ
הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני
מרה כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
וירשתם אתה וישבתם בה ושמרתם לעשות
את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן
לפניכם היום אלה החקים והמשפטים אשר
תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי
אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה אבד תאבדון את כל המקומות
אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם
את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת
כל עץ רענן ונתצתם את מזבחתם ושברתם
את מצבתם ואשרים תשרפון באש ופסילי
אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום
ההוא לא תעשון כן ליהוה אלהיכם כי אם אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם
לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת
שמה והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת
מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם

ובכרת בקרכם וצאנכם ואכלתם שם לפני יהוה
אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם
אשר ברכך יהוה אלהיך לא תעשון ככל אשר
אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו כי לא
באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר
יהוה אלהיך נתן לך ועברתם את הירדן וישבתם
בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח
לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח והיה
המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם
שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם
עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם
וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלה אתכם השמר לך פן תעלה עלתיך בכל
מקום אשר תראה כי אם במקום אשר יבחר
יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם
תעשה כל אשר אנכי מצוך רק בכל אות נפשך
תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר
נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי
וכאיל רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו
כמים לא תאכל לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך
ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך
אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך כי אם לפני יהוה
אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח
ידך השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על
אדמתך כי ירחיב יהוה אלהיך
את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר
כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך
תאכל בשר כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך
אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך
בכל אות נפשך אך כאשר יאכל את הצבי
ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו
יאכלנו רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא
הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר לא תאכלנו
על הארץ תשפכנו כמים לא תאכלנו למען
יטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר
בעיני יהוה רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך
תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה
ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה
אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה
אלהיך והבשר תאכל שמר ושמעת את כל

הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען יטב לך
ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך כי יכרית
יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה
לרשת אותם מפניך וירשת אתם וישבת בארצם
השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני
לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם את כל הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם אותו תשמרו לעשות
לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו
כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך
אות או מופת והבא האות והמופת אשר דבר
אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ונעבדם לא תשמע אל דברי הנביא
ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה
יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים
את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם
אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת
מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו
ובו תדבקון והנביא ההוא או חולם החלום ההוא
יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא
אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים
להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת
בה ובערת הרע מקרבך כי
יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה
ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה
ואבתיך מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים
אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה
הארץ לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס
עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו כי הרג
תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל
העם באחרונה וסקלתו באבנים וימת כי בקש
להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציא אך מארץ
מצרים מבית עבדים וכל ישראל ישמעו ויראו
ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך
כי תשמע באחת ערך אשר
יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר יצאו
אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי
עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים
אשר לא ידעתם וחדרשת וחקרת ושאלת היטב
והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה

הזאת בקרבך הכה תכה את יושבי העיר ההוא
לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת
בהמתה לפי חרב ואת כל שללה תקבץ אל
תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל
שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם
לא תבנה עוד ולא ידבק בידך מאומה מן
החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך
רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך
כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל
מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר
בעיני יהוה אלהיך בנים
אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו
קרחה בין עיניכם למת כי עם קדוש אתה
ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם
סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה
לא תאכל כל תועבה זאת
הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה
עזים איל וצבי ויחמור ואקו דישן ותאו וזמר
וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי
פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו אך את
זה לא תאכלו מעלי הגרה וממפרסי הפרסה
השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן
כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים
הם לכם ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא
גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו את זה
תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר
וקשקשת תאכלו וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם
כל עוף טהרה תאכלו
זה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס
והעזניה והראה ואת איה והדיה למינה ואת
כל ערב למינו ואת בת היענה ואת התחמס
ואת השחף ואת הנץ למינהו את הכוס ואת
הינשוף והתנשמת והקאת ואת הרחמה ואת
השלך והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת
והעטלף וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא
יאכלו כל עוף טהור תאכלו לא תאכלו כל
נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או
מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו
עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא
השדה שנה שנה ואכלת לפני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר
דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך